

РЕШЕНИЕ

№ 4901

гр. София, 18.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6127** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК във връзка с чл. 143, ал.1 и ал.3 от ЗДвП и чл.5, ал.1, ал.3, т.1 и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

Образувано е по жалба вх. № 18226/22.06.2020г. на Н. С. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], №27, чрез процесуалния представител адв. П. В. от САК срещу Решение рег. № 1204р-3466/11.06.2020г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С., с която е отказано регистрация на лек автомобил марка „С. Й.“, модел „К.“, без регистрационен номер, с номер на рама по документи KPTS0A1KS6P025588, двигател без номер, заявена от Н. С. И., на основание чл.143 ал.1 и ал.3 от Закона за движение по пътищата и чл.7 ал.1 от Наредба I-45/2000г. на Министъра на вътрешните работи за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и ремаркетата, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. В жалбата се навеждат съображения за неправилност и незаконосъобразност на Решението, издадено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли съда да отмени отказа.

Ответната страна Началник отдел "Пътна Полиция" – ОД на МВР С. не взема становище по жалбата.

По делото е приложена и приета административната преписка касаеща регистрацията на л.а. „С. Й.“, модел „К.“, без регистрационен номер.

Административен съд София-град след като обсъди сочените в жалбата основания във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление № 201204001572 от 20.01.20г. оспорващата страна е поискала национална регистрация на лек автомобил марка „С. Й.“, модел „К.“, без регистрационен номер, с номер на рама по документи KPTS0A1KS6P025588, двигател без номер, който през месец декември 2019г. бил закупен от него от Федерална Република Германия. В хода на проверката служителите на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С. констатирали, че е налице интервенция в номера на рамата на превозното средство, поради което регистрацията не била извършена, а представените документи били иззети, л.а. И. предал на органите на полицията с протокол за доброволно предаване. В РП С. била образувана преписка след установените данни за извършване на престъпление по чл.345а, ал.1 от НК от полицейските служители на Сектор „ПП“ при ОД на МВР С.. В хода на проверката се установило, че VIN-номера на рамата е в напреднал стадий на корозия и е налице заличаването му. При извършена трасологична експертна справка се установява, че има разлика в изписания в документите номер на рама KPTS0A1KS6P025588 и тази върху рамата на автомобила KPTSDA1KS6PU25588. Установено е също така залепен оригинален заводски стикер на рамката на предна лява врата на автомобила с изписан номер на рама, съответстващ с този на сочения в документите номер на рама.

С оспорената Решение № 1204р-3466/11.06.2020г. на Началник на сектор "ПП" – ОД на МВР С., на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45/2000 г., е отказана исканата регистрация на автомобила, като отказът е мотивиран с обстоятелството, че при огледа му е установено заличаване на идентификационния номер /VIN/ и напреднал стадий на корозия. Под мястото за оригинален идентификационен номер са установени набити цифри и символи, а именно KPTSDA1KS6PU25588, като по същите се наблюдава отклонение по вертикала и хоризонтала, видно от Експертна справка №517р-1291/20.01.2020г.

По делото са представени и необходимите за регистрацията на МПС декларации.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Обжалваното решение е получено от Н. С. И. на 11.06.2020г., а жалбата подадена на 22.06.2020 г. или същата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Подадена е от лице, имащо правен интерес от оспорване - адресата на акта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я намира за допустима за разглеждане по същество.

Съгласно чл. 143, ал. 1 и 2 от ЗДвП - Пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Забранява се заличаването и/или подправянето на идентификационния номер и номера на двигателя на превозното средство.

Съгласно третата и четвъртата алинея на същата норма - Пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, с изключение на изоставено, конфискувано или отнето в полза на държавата и предоставено за нуждите на бюджетна организация, като регистрацията на пътнo превозно средство се извършва след поставяне на нов идентификационен

номер по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи. Възстановяването на идентификационния номер се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 81213-1 от 2.01.2018 г., издадена на основание чл. 143, ал. 3 и 4 от ЗДвП - Нов (служебен) идентификационен номер за ППС се поставя след извършена проверка на възможността за възстановяване на оригиналния (автентичния) идентификационен номер и констатирана невъзможност за установяването му.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 81213-1 от 2.01.2018 г. - Възстановяването на идентификационен номер представлява повторно поставяне на оригиналния идентификационен номер върху рамата (купето или шасито) на ППС.

Спор по фактите между страните няма, а именно, че идентификационният номер на заявеното за регистрация, пред Началника на сектор "ПП" при ОДМВР – С., ППС, не може да бъде установен, поради наличието на набити цифри и символи, конкретно посочени в решението и поради напреднал стадий на корозия на номера на рамата, т.е. същият е повреден, респ. заличен. Спорно е обстоятелството дали е установен автентичния номер, и ако да следва ли да се извърши регистрация на автомобила. В случая от експертните справки, изготвени в хода на прокурорската преписка и залегнали в постановлението за отказ от 14.05.2020г. е видно, че представените в оригинал свидетелства за регистрация на МПС, издадени от органите на Ф., част I и част I са автентични по произход, като в тях е записан VIN номер KPTS01A1KS6P025588, а установеният оригинален заводски стикер на предна лява врата на автомобила също сочи на номер на рама на автомобила, който обаче се различава с една цифра, и той е KPTS0A1KS6P025588. В настоящия случай не може да се приеме, че е налице установен автентичен идентификационен номер /VIN/, а от друга страна установяването и изследването на номера е стриктна компетенция на органите на КАТ и само, когато тя бъде реализирана в рамките на нарочно производство съдът, при сезиращо искане за това, може да провери както процесуалният начин на осъществяването ѝ, така и законосъобразността на изводите от нея. При всички положения, в производството по регистрация на МПС, органите на КАТ нямат задължение да извършват проверка за действителния и първоначално поставеният от производителя идентификационен номер. Недопустимо е и съдът да преминава към подобна проверка, защото същата не е предмет на спора.

Съдът следва да се ограничи само до фактическо установяване налице ли е някое от обстоятелствата по чл. 143, ал. 3 ЗДвП, през призмата на което да прецени законосъобразността /в процесуален и материален аспект/ на отказа на КАТ да регистрира МПС-то.

Законът е категоричен, че пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира. Тази пречка, обаче съществува до момента, до който за това ППС не бъде установен неговият автентичен идентификационен номер, поставен от производителя, съобразно предвидените в закона методи и средства. В тази връзка следва да се отбележи, че няма хипотеза, която да предвижда краен и окончателен отказ от регистрация на ППС, освен в изрично изброените от закона случаи – чл. 143, ал. 5 от ЗДвП, какъвто настоящият случай няма данни да е. Волята на законодателя е извършването на регистрация на автомобилите, а хипотезите, препятстващи извършването на такава са от временен характер, т.е. след осъществяването на други факти и обстоятелства, които водят до

отпадане на пречките за регистрация и съответно са основание за регистриране на автомобилите.

В случая в закона е предвиден ред, по който заличеният, подправен или повреден идентификационен номер подлежи на установяване и възстановяване, респ. поставяне на нов /служебен/ такъв. Това, обаче се извършва в самостоятелно административно производство, чието инициране зависи единствено от заинтересованото лице като титуляр на това право. В производството по искане за регистрация на МПС, административният орган – Началник сектор "ПП" няма задължение да установява автентичният идентификационен номер, а единствено да констатира липсата или наличието на такъв, като в случай на липса - да откаже регистрация.

При тази законодателна уредба, възраженията на оспорващата страна са относими и основателни към друго производство, отделно от настоящото, а именно в производството по възстановяване, респ. поставяне на нов идентификационен номер по реда на чл. 2 и 3 от Наредба № 8121з-1 приета с ДВ бр. 3 от 05.01.2018 г., за което няма данни, а не се и твърди да е подавано искане/заявление с такъв характер.

С оглед на изложеното и предвид изричната разпоредба на чл.168, ал. 1 от АПК съдът намира оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в съответната форма, при спазване на процесуалните и материалноправни норми.

При този изход на делото право на разноски има ответната по делото страна – Началник отдел „ПП“ към ОД на МВР С., каквито в това производство не са поискани.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. С. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], №27, чрез процесуалния представител адв. П. В. от САК срещу Решение рег. № 1204р-3466/11.06.2020г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР С., с която е отказано регистрация на лек автомобил марка „С. Й.“, модел „К.“, без регистрационен номер, с номер на рама по документи KPTS0A1KS6P025588, двигател без номер, заявена от Н. С. И., на основание чл.143 ал.1 и ал.3 от Закона за движение по пътищата и чл.7 ал.1 от Наредба I-45/2000г. на Министъра на вътрешните работи за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и ремаркетата, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: